

N:o 117.

Af herr **J. Ericson** i Borekulla, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående rätt för församling att till afflyttning uppsäga prest m. m.*

Hvar och en som uppmärksamt följt tidens rörelser lärer kunna finna att det, för att landets framtida utveckling må kunna jemnt och lungt försiggå, är på tiden, att den svenska statskyrkan något makar åt sig i sina rundligt tilltagna privilegier. Och på detta område torde mera än på något annat kunna tillämpas den tankegång, som vid ett tillfälle föresväfvade en af denna kammares högt aktade medlemmar, hvilken menade, att man borde flytta Amerika öfver till Sverige.

Det kunde härvid vara mycket att taga i betraktande. Men missförhållandenas sjelfva tyngdpunkt ligger helt visst i den omständigheten, att den svenske presten, sedan han en gång erhållit sitt embete, är fullkomligt oberoende af sin församling. Han må vara oförnögen att verka i kyrkans tjänst, eller hans verksamhet må rent af utöfva ett skadligt inflytande, tillställa split och oro inom församlingen, så kan församlingen, huru gerna den skulle önska det, faktiskt icke blifva honom qvitt, så länge han lefver. Hade man det i detta fall deremot stäldt som i Amerika, så att man kunde uppsäga presten till afflyttning, så skulle sådant i hög grad bidraga till väckandet af ett verkligt religiöst lif, till bibehållandet af trefnaden i hemorten och till stärkandet af kärleken till fosterlandet.

Hinder för frågans genomförande skola naturligtvis uppresa sig i mängd. Bland andra omständigheter kommer nog den särskildt att blifva beaktad, att en gammal orkeslös prest, som uppsades till afflyttning från sin församling, skulle komma att på gamla dagar blifva stäld på bar backe. Förslag till lösningen af dylika svårigheter kan också

ej gerna komma från något annat håll än regeringen. Det är därför som jag har äran föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes utarbета samt för Riksdag och Kyrkomöte framlägga förslag om rätt för församling dels att uppsäga prest till afflyttning vid fardagsårets slut samt dels att efter skedd uppsägning få så fort som möjligt företaga nytt prestval.

Stockholm den 27 januari 1890.

Joh. Ericson,

Borekulla.
